

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 136/11
Λουξεμβούργο, 15 Δεκεμβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-119/10
Frisdranken Industrie Winters BV κατά Red Bull GmbH

**Η υπηρεσία που συνίσταται απλώς και μόνο στο γέμισμα μεταλλικών κουτιών
φερόντων σημείο προστατευόμενο ως σήμα δεν αποτελεί δυναμένη να
απαγορευθεί χρήση του σημείου αυτού**

Ο πάροχος υπηρεσίας ο οποίος, κατόπιν παραγγελίας και σύμφωνα με τις οδηγίες τρίτου, απλώς και μόνο προβαίνει στο γέμισμα δημιουργεί μόνο τις τεχνικές προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για να μπορέσει αυτός ο τρίτος να προβεί σε χρήση του σημείου που είναι παρόμοιο με προστατευόμενο σήμα

Η εταιρία Frisdranken Industrie Winters BV (Winters) είναι ολλανδική επιχείρηση της οποίας η κύρια δραστηριότητα συνίσταται στο «γέμισμα» μεταλλικών κουτιών με ποτά που παράγονται από την ίδια ή από τρίτους.

Η εταιρία Red Bull GmbH παράγει και εμπορεύεται ένα ενεργειακό ποτό υπό το σήμα RED BULL. Για το σήμα αυτό έχει διεθνείς καταχωρίσεις που ισχύουν, μεταξύ άλλων, στις χώρες της Μπενελούξ.

Η Winters γέμιζε μεταλλικά κουτιά με αναψυκτικό για λογαριασμό της Smart Drinks Ltd, νομικό πρόσωπο δικαίου Βρετανικών Παρθένων Νήσων, η οποία είναι ανταγωνίστρια της Red Bull. Συναφώς, η Smart Drinks παρέδιδε στη Winters άδεια μεταλλικά κουτιά και τα καπάκια τους, τα οποία έφεραν διάφορα σημεία, ορισμένα από τα οποία είναι παρόμοια με το σήμα της Red Bull. Η Smart Drinks παρέδιδε στη Winters επίσης το βασικό σιρόπι του αναψυκτικού.

Η εταιρία Winters γέμιζε τα μεταλλικά κουτιά με συγκεκριμένη ποσότητα του βασικού σιροπιού, προσθέτοντας νερό και, όπου χρειαζόταν, διοξείδιο του άνθρακα, και έκλεινε τα μεταλλικά κουτιά, ακολουθώντας για όλα αυτά τις υποδείξεις και συνταγές της Smart Drinks. Στη συνέχεια, η Winters απέδιδε τα γεμισμένα μεταλλικά κουτιά στη Smart Drinks, η οποία τα εξήγε εκτός της Μπενελούξ. Συναφώς, η Winters περιοριζόταν να παρέχει αυτές τις υπηρεσίες γεμίσματος για λογαριασμό της Smart Drinks, χωρίς να αποστέλλει τα γεμισμένα μεταλλικά κουτιά στην τελευταία. Επιπλέον, δεν παρέδιδε ούτε πωλούσε τα μεταλλικά αυτά κουτιά σε τρίτους.

Η εταιρία Red Bull προσέφυγε σε ολλανδικά δικαστήρια ισχυριζόμενη ότι η Winters προσβάλλει δικαιώματά της επί σήματος και ζήτησε να διαταχθεί η τελευταία να παύσει κάθε χρήση σημείων παρόμοιων με το σήμα της. Στο πλαίσιο αυτό, το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Ακυρωτικό των Κάτω Χωρών) ερωτά το Δικαστήριο αν απλώς και μόνο το «γέμισμα» συσκευασιών οι οποίες φέρουν σημείο παρόμοιο με προστατευόμενο σήμα πρέπει να χαρακτηριστεί ως «χρήση του σημείου αυτού» στις συναλλαγές υπό την έννοια της οδηγίας περί σημάτων¹ ακόμη και αν το γέμισμα αυτό γίνεται ως παροχή υπηρεσίας σε τρίτον κατόπιν αιτήσεώς του.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι, βάσει της οδηγίας αυτής, ο δικαιούχος ενός σήματος δύναται να απαγορεύσει τη χρήση, χωρίς τη συγκατάθεσή του, σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα του από τρίτον, όταν η χρήση αυτή γίνεται στις συναλλαγές, αφορά προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα ή παρόμοια με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα

¹ Οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ.1).

και, λόγω της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως από τη σκοπιά του κοινού, θίγει ή μπορεί να θίξει την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, η οποία συνίσταται στο να εγγυάται το σήμα στους καταναλωτές την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών.

Το Δικαστήριο εξετάζει αν, εν προκειμένω, ένας πάροχος υπηρεσίας όπως η Winters προβαίνει ο ίδιος σε «χρήση» σημείων παρόμοιων με τα σήματα της Red Bull.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η δημιουργία των τεχνικών προϋποθέσεων που είναι αναγκαίες για τη χρήση ενός σημείου και η λήψη αμοιβής για την υπηρεσία αυτή δεν σημαίνουν ότι ο παρέχων την εν λόγω υπηρεσία προβαίνει ο ίδιος σε χρήση του σημείου.

Διαπιστώνεται ότι ένας πάροχος υπηρεσίας ο οποίος περιορίζεται να γεμίζει, κατόπιν παραγγελίας και σύμφωνα με τις οδηγίες τρίτου, μεταλλικά κουτιά ήδη φέροντα σημεία παρόμοια με καταχωρισμένα σήματα δεν προβαίνει ο ίδιος σε «χρήση» των σημείων αυτών υπό την έννοια της οδηγίας περί σημάτων. Συγκεκριμένα, ο πάροχος αυτός απλώς και μόνον εκτελεί ένα τεχνικό μέρος της διαδικασίας παραγωγής του τελικού προϊόντος, χωρίς να έχει το παραμικρό συμφέρον όσον αφορά την εξωτερική πλευρά των μεταλλικών κουτιών και ειδικά όσον αφορά τα σημεία που εμφανίζονται σε αυτά, **και έτσι δημιουργεί μόνο τις αναγκαίες τεχνικές προϋποθέσεις για να μπορέσει αυτός ο τρίτος να προβεί σε μια τέτοια χρήση.**

Εξάλλου, συνεχίζει το Δικαστήριο, στη διαπίστωση αυτή προστίθεται το γεγονός ότι, ούτως ή άλλως, ένας πάροχος υπηρεσίας στην κατάσταση της Winters δεν προβαίνει σε χρήση των εν λόγω σημείων «για προϊόντα ή υπηρεσίες» πανομοιότυπα ή παρόμοια με εκείνα για τα οποία το σήμα έχει καταχωριστεί υπό την έννοια της οδηγίας περί σημάτων.

Όπως ήδη έχει επισημάνει το Δικαστήριο, η έκφραση αυτή καταλαμβάνει, κατ' αρχήν, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του τρίτου ο οποίος χρησιμοποιεί το σημείο. Πάντως, εν προκειμένω δεν αμφισβητείται ότι η υπηρεσία που παρέχεται από τη Winters συνίσταται στο γέμισμα μεταλλικών κουτιών και ότι **η υπηρεσία αυτή δεν έχει καμία ομοιότητα με το προϊόν για το οποίο έχουν καταχωριστεί τα σήματα της Red Bull.**

Ασφαλώς, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει, στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών μέσω διαδικτύου, ότι η εν λόγω έκφραση της οδηγίας δύναται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να καταλαμβάνει προϊόντα ή υπηρεσίες άλλου προσώπου για λογαριασμό του οποίου ενεργεί ο τρίτος. Έτσι, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μια κατάσταση, όπου ο πάροχος υπηρεσίας χρησιμοποιεί σημείο που αντιστοιχεί σε σήμα άλλου για να προωθήσει προϊόντα που ένας από τους πελάτες του εμπορεύεται με τη βοήθεια της υπηρεσίας αυτής, καταλαμβάνεται από την ίδια έκφραση όταν η χρήση αυτή γίνεται κατά τρόπο που δημιουργεί σύνδεσμο μεταξύ του σημείου και της υπηρεσίας του παρόχου².

Παρά ταύτα, το γέμισμα μεταλλικών κουτιών φερόντων σημεία παρόμοια με καταχωρισμένα σήματα, ως εκ της φύσεώς του, δεν είναι συγκρίσιμο με υπηρεσία η οποία έχει ως σκοπό την προώθηση της εμπορίας προϊόντων φερόντων τέτοια σημεία και, ειδικά, δεν συνεπάγεται τη δημιουργία **συνδέσμου μεταξύ των σημείων αυτών και της υπηρεσίας γεμίσματος.** Συγκεκριμένα, η επιχείρηση που γεμίζει τέτοια μεταλλικά κουτιά δεν εμφανίζεται στον καταναλωτή, πράγμα που αποκλείει οποιαδήποτε συσχέτιση μεταξύ των υπηρεσιών της και των σημείων.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απαντά ότι η οδηγία περί σημάτων έχει την έννοια ότι πάροχος υπηρεσίας ο οποίος, κατόπιν παραγγελίας και σύμφωνα με τις οδηγίες τρίτου, γεμίζει συσκευασίες –οι οποίες έχουν παραδοθεί σε αυτόν από τον εν λόγω τρίτο, που προηγουμένως έχει θέσει σε αυτές σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο με σημείο που προστατεύεται ως σήμα– δεν προβαίνει ο ίδιος σε δυναμένη να απαγορευθεί χρήση του σημείου αυτού.

² Πρόκειται, συγκεκριμένα, για την απόφαση του Δικαστηρίου, της 12^{ης} Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ. (C-324/09), βλ. επίσης [AT 69/11](#).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να θέσουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να λύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582